

АНОТАЦІЯ

Притула Б. М. Обробки народних пісень у творчості українських композиторів ХХ століття: стильовий та виконавський аспекти. — Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Наукове обґрунтування творчого мистецького проєкту на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» (галузь знань 02 «Культура і мистецтво»). — Національна музична академія України, Міністерство культури України, Київ, 2026.

Актуальність теми дослідження. Обробки народних пісень – яскрава сторінка у творчій спадщині українських композиторів. Різноманітні за жанрово-стильовими, тембровими та образними характеристиками, аранжування народних пісень перетворилися у вокальні, інструментальні або хорові мініатюри. Цілісні за драматургічним, ладо-гармонічним та фактурним розвитком і тембровою оркестровкою, обробки закріпилися в українському музичному мистецтві не тільки як навчальний матеріал, але й як показник зрілості майстра.

До цього жанру зверталось чимало композиторів. У зв'язку з поширенням етнографічних розвідок, появою численних збірок на основі записаних в експедиціях матеріалів, відкриттям аматорських та професійних хорових колективів, починаючи з другої половини ХІХ ст. інтерес до народної пісні значно виріс як у народному, так і професійному середовищі.

Одним з перших до жанру обробки народної пісні звернувся М. Лисенко. Вже у нього знаходимо як сольні екземпляри із фортепіанним супроводом, так і хорові. Повагу М. Лисенка до народно-пісенного матеріалу та збереження традиції народного багатоголосся перейняли композитори ХХ століття. Серед них В. Барвінський, А. Вахнянин, Г. Гаврилець, М. Гайворонський, П. Демуцький, Л. Дичко, П. Козицький, Ф. Колесса, В. Косенко, О. Кошиць, М. Леонтович, М. Лисенко, С. Людкевич, Б. Лятошинський, О. Нижанківський, Л. Ревуцький, М. Скорик, Є. Станкович, Я. Степовий, К. Стеценко та багато інших. Особливої уваги потребують хорові зразки обробок народних пісень, адже саме вони відбивають не тільки авторський стиль композитора, але й ілюструють їх національну приналежність та особливості народної музичної творчості.

Спостереження за стильовими особливостями обробок у роботі зосереджені на проявах авторського стилю у контексті народної традиції. У роботі увагу буде зосереджено на першій половині ХХ століття, зокрема на творчості О. Кошиця та Б. Лятошинського, хорові обробки яких становитимуть аналітичний матеріал дослідження. На прикладі хорової творчості названих композиторів розглянуті ці два елементи: окреслено загальний обсяг хорової творчості, вміст обробок народних пісень – сольних та хорових, основні вектори розвитку жанру, проаналізовано деякі з обробок.

Сучасні хорові колективи дуже часто звертаються до хорової творчості О. Кошиця та Б. Лятошинського, зокрема нерідко можна почути й хорові

обробки. Нерідко за фактурною чи ладо-гармонічною прозорістю ховається безліч нюансів, які має врахувати диригент.

Актуальність теми дослідження полягає у таких аспектах:

1. Жанр обробки народної пісні має тривалу історію, яка охоплює не одне століття та безліч імен. Її хоровий різновид посів особливе місце у творчості композиторів та виконавських колективах. Народна пісня у руках майстрів перетворилася на повноцінну хорову мініатюру, набула різноманітних властивостей, у тому числі сценічної дії та міцно закріпилась у хорових колективах не тільки України, а й закордоння. Проте особливості цього феномену, його історія розвитку, видатні імена та цілісне сприйняття всієї картини досі не мають повноцінного огляду та потребують всебічного аналізу.

2. Огляд творчого універсалізму О. Кошиця та Б. Лятошинського розширює панораму сприйняття їх особистостей, доповнює наявні аналітичні розвідки та допомагає диригентам та виконавцям у формуванні інтерпретаційної версії твору.

3. Хорова творчість обох композиторів ґрунтується на національних засадах жанрово-стильових, інтонаційних, ладо-гармонічних параметрів. Проаналізовані та згадані твори О. Кошиця та Б. Лятошинського ілюструють не тільки їх творчий потенціал, а й укоріненість у національній традиції та глибоке прагнення її розуміння, збереження та втілення у більш сучасних музичних умовах. Такий аспект був представлений у деяких дослідженнях та потребує подальшого вивчення.

4. У хорових обробках народних пісень обидва композитори наслідують традиції, закладені М. Лисенком. Це стосується насамперед питання збереження традиції народного багатоголосся. Проте оновлення музичної мови, яке втілили О. Кошиць та Б. Лятошинський на композиційному, тематичному, фактурному, ладо-гармонічному рівнях також потребує музикознавчого аналізу та диригентського хисту.

5. Виконавський аспект хорових обробок народних пісень О. Кошиця та Б. Лятошинського ніколи не досліджувався, тож його залучення сприятиме глибшому розумінню та інтерпретаційним можливостям хорових творів.

Мета дослідження – зробити цілісний огляд жанру обробки народної пісні у творчості українських композиторів I половини XX століття, виявити стильові та виконавські особливості у хорових обробках О. Кошиця та Б. Лятошинського.

Об'єктом дослідження є жанр обробки народної пісні.

Предмет дослідження – хорові обробки народних пісень О. Кошиця та Б. Лятошинського в аспекті стильових та виконавських особливостей.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що *вперше*

— зроблено огляд історії розвитку жанру обробки української народної пісні;

— особливу увагу приділено історії хорового різновиду обробки народної пісні, на противагу популярних музикознавчих звернень до обробок народної пісні для голосу і фортепіано;

— систематизовано музикознавчі праці з питань жанру хорової обробки української народної пісні;

— проаналізовано вплив диригентської діяльності композиторів на формування жанру хорової обробки народної пісні;

— розглянуто місце хорової обробки народної пісні у контексті хорової творчості О. Кошиця та Б. Лятошинського;

— розглянуто життєтворчість названих композиторів на предмет творчого універсалізму. Виявлено основні сфери їх діяльності та проаналізовано вплив на сучасне українське музичне мистецтво;

— більшість обробок обох композиторів проаналізовано вперше;

— на основі аналізу хорових обробок О. Кошиця та Б. Лятошинського окреслено виконавську специфіку роботи як диригента, так і хористів.

Набули подальшого розвитку теоретичні засади формування універсалізму творчої особистості (за О. Комендою), теоретичні засади вивчення життєтворчості О. Кошиця та Б. Лятошинського, визначення місця хорової спадщини композиторів, зокрема обробок народних пісень, формування цілісної картини щодо роботи композиторів у жанрі обробки народної пісні для хору, виявлення її жанрово-стильових особливостей та виконавських задач.

Наукове обґрунтування містить вступ, три розділи, висновки. У **першому розділі** розглянуто історію розвитку обробки народної пісні. Потужна потреба країни у популяризації власного культурного надбання як всередині України, так і на світовій арені сприяла феноменальному поширенню української народної пісні по всьому світу: «Українське Міністерство культури й мистецтв сфокусувало свою діяльність у молодій державі на хоровому співі як засобі політичної пропаганди. Світу, який був навмисне негативно інформований деспотичною росією щодо України, варто переконатись у самотності культури українського народу. Культурна зрілість має стати для світу легітимізацією також і політичної незалежності цієї країни» – зазначено у віденському виданні *Musica Divina* 7 серпня 1919 року.

Передумовами активізації жанру стало «розростання» зібраного етнографічного матеріалу, який дослідники формували у збірки. Композитори наступних поколінь регулярно звертались до збірок А. Вахнянина, А. Єдлічки, А. Коціпінського, М. Лисенка та інших етнографів, як до народно-пісенного сховища. Важливим етапом стало поширення народних пісень, зокрема і сформованих збірок серед аматорських та професійних хорових колективів. З другої половини XIX століття обробка народної пісні увійшла до постійної композиторської практики. У творчості М. Лисенка сформувався інваріант хорової обробки, де поєднувалось прагнення збереження та пропагування народного багатоголосся і водночас відбувався активний розвиток виконавської драматургії.

Розвиток народної пісні у творчості композиторів відбувався за кількома параметрами: активною практикою етнографічної діяльності, композиційними нюансами, за жанровою типологією, способами психологізації сюжету, варіюванням виконавського складу, вагою

інструментального супроводу, мелодичним розвитком, ладо-гармонічними та фактурними засобами. Важливим внеском у розвиток народної пісні став прояв симфонічного мислення, яке проявилось у деталізації і водночас цілісності розвитку образу, динаміці розгортання матеріалу.

У **другому розділі** розглядається постать О. Кошиця у сучасному українському музичному мистецтві у двох параметрах: музикознавчому та виконавському. Як відомо, унікальність особистості О. Кошиця полягає у численності його творчих інтересів: хоровий диригент, композитор, фольклорист, етнограф, педагог, музичний критик та есеїст, мемуарист та музично-громадський діяч, театральний капельмейстер. Безперечна диригентська репутація, викладацький талант, щире захоплення етнографічною діяльністю та шанобливе ставлення до народної пісні та її аранжування, прославляють ім'я О. Кошиця і досі.

Розвиток «кошицезнавства» триває досі. Праці О. Пеленського (адміністратора капели О. Кошиця), З. Лиська, М. Антоновича, М. Головащенко, Н. Калущкої та Л. Пархоменко, Т. Пересунько та А. Смірнова – вагома частка у вивченні життєтворчості О. Кошиця. Численні статті присвячені не тільки феномену митця, а й його творчому доробку.

Протягом останніх років значну увагу творчості О. Кошиця приділили і виконавці. З останніх виконавських подій варто зазначити виконання Першої Літургії О. Кошиця у 2025 р. у рамках духовно-мистецького циклу з п'яти літургій «100 років української літургії». А згодом завдяки ініціативі Всеукраїнського хорового товариства імені Миколи Леонтовича до відзначення 150-річчя від дня народження О. Кошиця відбулось виконання всіх літургій композитора. Дві непересічні події – реконструкції двох концертів О. Кошиця представила Академічна хорова капела Українського Радіо під орудою Юлії Ткач: «Українські колядки» (1915 р.) та «Гай, Рожество» (Карнегі Гол 1922 р.).

У доробку О. Кошиця знаходимо більше півтори тисячі обробок народних пісень серед яких цикли колядок і щедрівок, ліричні, жартівливі, канти, чимало обрядових пісень. Збереження лисенківських засад обробок народних пісень, увага до динамічних нюансів та деталізація фразування, поліфонізація фактури та стретні проведення тем, ладо-гармонічний розвиток аж до імпресіоністичних акордових сполучень, контрапунктичне поєднання декількох пісень в один твір, використання невичерпних багатств тембрової оркестровки – ключові особливості обробок народних пісень О. Кошиця.

Третій розділ дослідження присвячено хоровим обробкам народних пісень Б. Лятошинського та виконавським особливостям обробок О. Кошиця та Б. Лятошинського. Кульмінацією звернення до жанру обробки стали саме хорові екземпляри, а не для голосу та фортепіано (для хору без супроводу – 1942 р., натомість для голосу – 2 обробки 1934 р., 10 – 1937 р., 15 – 1941 р., 5 – 1941 р.). Це спостереження підкреслює еволюцію мислення Б. Лятошинського та розвиток власної моделі симфонізму, яка в обробках проявилась у рисах поємності, розробковості у різних розділах форми, оновлення тематичного матеріалу, формоутворюючою роллю поліфонії.

Обробки народних пісень для хору вирізняються з-поміж інших творів Б. Лятошинського стриманістю у виборі музичних засобів та жанрово-стильовою однорідністю, у чому наслідують традиції, закладені М. Лисенком, задля збереження автентичності виконання. Свідома відмова від нагромадження музичної тканини компенсується особливим способом «розростання» музичного матеріалу – поступовим накопиченням фактурних, ладо-гармонічних, тембрових сил. Композитор уникає частих тональних зсувів та надмірної поліфонізації фактури (що нерідко зустрічаємо в обробках П. Козицького), натомість головним каталізатором розвитку більшості хорових обробок Б. Лятошинського є симфонічне мислення.

У дослідженні виконавського аспекту акцентовано, що уваги потребує вивчення як специфіки композиторського мислення та драматургічних особливостей задля формування цілісності звучання, так і більш дрібних виконавських задач. Це робота з поетичним текстом, інтонацією, темповими коливаннями, динамікою, яка нерідко складає один з найважливіших важелів розгортання твору та ін. Окрім того, важливо не втрачати пильнування за голосоведенням, конрапунктичними голосами тощо.

В результаті аналізу зроблено **висновки**, що хорові обробки народних пісень складають особливий пласт української композиторської творчості. Синтез збереження народної традиції та прояв авторського стилю – найістотніша риса хорових обробок у творчості О. Кошиця та Б. Лятошинського.

Практичне значення роботи. Матеріали наукового обґрунтування можуть бути використані у навчальних курсах з історії української музики, хорової літератури, аналізу музичних творів, у подальших дослідженнях із тематики роботи, а також у практичній роботі музикантів-виконавців — інтерпретаторів творів О. Кошиця та Б. Лятошинського.

Ключові слова: *обробка народної пісні для хору, традиція, Олександр Кошиць, Борис Лятошинський, виконавство.*

ABSTRACT

Prytula B. M. Folk Song Arrangements in the Work of 20th-Century Ukrainian Composers: Stylistic and Performance Aspects — Qualifying scientific work on the rights of the manuscript.

Scientific substantiation of a creative art project for the degree of Doctor of Arts in the specialty 025 «Musical Art» (field of knowledge 02 «Culture and Art»). – National Music Academy of Ukraine, Ministry of Culture of Ukraine, Kyiv, 2026.

Relevance of the research. . Arrangements of folk songs constitute a vibrant chapter in the creative legacy of Ukrainian composers. Diverse in terms of genre, style, timbre, and imagery, these arrangements of folk songs have evolved into vocal, instrumental, or choral miniatures. Coherent in terms of their dramatic, modal-harmonic, and textural development, as well as their timbral orchestration, these arrangements have established themselves in Ukrainian musical art not only as educational material but also as an indicator of a composer's artistic maturity.

Many composers have turned to this genre. With the spread of ethnographic research, the publication of numerous collections based on materials recorded during expeditions, and the emergence of amateur and professional choral groups, interest in folk songs grew significantly in both popular and professional circles beginning in the second half of the 19th century.

M. Lysenko was one of the first to turn to the genre of folk song arrangements. Even in his works, we find both solo pieces with piano accompaniment and choral works. M. Lysenko's respect for folk song material and his commitment to preserving the tradition of folk polyphony were adopted by 20th-century composers. Among them were V. Barvinsky, A. Vakhnyanin, H. Havrylets, M. Hayvoronsky, P. Demutsky, L. Dychko, P. Kozytsky, F. Kolessa, V. Kosenko, O. Koshyts, M. Leontovych, M. Lysenko, S. Lyudkevych, B. Lyatoshynsky, O. Nyzhankivsky, L. Revutsky, M. Skoryk, Ye. Stankovych, Ya. Stepovyi, K. Stetsenko, and many others. Choral arrangements of folk songs deserve special attention, as they not only reflect the composer's individual style but also illustrate their national identity and the distinctive features of folk music.

The analysis of stylistic features in the arrangements focuses on manifestations of the composers' individual styles within the context of folk tradition. This study will focus on the first half of the 20th century, specifically on the works of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky, whose choral arrangements will serve as the analytical material for this research. Using the choral works of these composers as examples, this study examines these two elements: it outlines the overall scope of their choral output, the prevalence of folk song arrangements—both solo and choral—and the main trends in the genre's development, and analyzes some of the arrangements.

Contemporary choral ensembles very often turn to the choral works of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky; in particular, choral arrangements are frequently performed. Often, behind the textural or modal-harmonic transparency lie numerous nuances that the conductor must take into account.

The relevance of this research topic lies in the following aspects:

1. The genre of folk song arrangements has a long history spanning more than one century and involving countless names. Its choral variant has occupied a special place in the work of composers and performing ensembles. In the hands of masters, the folk song has been transformed into a full-fledged choral miniature, has acquired various characteristics—including theatrical elements—and has become firmly established in choral ensembles not only in Ukraine but also abroad. However, the distinctive features of this phenomenon, its history of development, prominent figures, and a holistic understanding of the entire picture have yet to be fully examined and require a comprehensive analysis.

2. An examination of the creative universalism of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky broadens the perspective on their personalities, complements existing analytical studies, and assists conductors and performers in developing an interpretive approach to the works.

3. The choral works of both composers are grounded in national principles regarding genre, style, intonation, and modal-harmonic parameters. The analyzed and discussed works by O. Koshyts and B. Lyatoshynsky illustrate not only their creative potential but also their deep roots in national tradition and their profound desire to understand, preserve, and embody it within more contemporary musical contexts. This aspect has been addressed in some studies and warrants further investigation.

4. In their choral arrangements of folk songs, both composers follow the traditions established by M. Lysenko. This applies first and foremost to the preservation of the tradition of folk polyphony. However, the renewal of musical language—as embodied by O. Koshyts and B. Lyatoshynsky at the compositional, thematic, textural, and modal-harmonic levels—also requires musicological analysis and conducting skill.

5. The performance aspect of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky's choral arrangements of folk songs has never been studied; therefore, its inclusion will contribute to a deeper understanding and broader interpretive possibilities of these choral works.

The aim of the study is to provide a comprehensive overview of the genre of folk song arrangements in the works of Ukrainian composers of the first half of the 20th century and to identify stylistic and performance characteristics in the choral arrangements by O. Koshyts and B. Lyatoshynsky.

The object of the study is the genre of folk song arrangements.

The subject of the study is the choral arrangements of folk songs by O. Koshyts and B. Lyatoshynsky in terms of stylistic and performance characteristics.

The scientific novelty of this study lies in the fact that, for the first time:

— a review of the history of the development of the genre of Ukrainian folk song arrangements has been conducted;

— special attention has been paid to the history of choral arrangements of folk songs, in contrast to popular musicological approaches that focus on folk song arrangements for voice and piano;

— musicological works on the genre of choral arrangements of Ukrainian folk songs have been systematized;

— the influence of composers' conducting activities on the formation of the genre of choral arrangements of folk songs has been analyzed;

— the place of choral arrangements of folk songs has been examined in the context of the choral works of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky;

— examined the life's work of these composers in terms of creative universalism. The main spheres of their activity were identified, and their influence on contemporary Ukrainian musical art was analyzed;

— most of the arrangements by both composers were analyzed for the first time;

— based on an analysis of the choral arrangements by O. Koshyts and B. Lyatoshynsky, the specific performance challenges for both the conductor and the choir members are outlined.

Further development was achieved in the theoretical foundations for the formation of universalism in the creative personality (according to O. Komenda), the theoretical foundations for studying the creative work of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky, determining the place of the composers' choral legacy—particularly their arrangements of folk songs—forming a comprehensive picture of the composers' work in the genre of folk song arrangements for choir, and identifying its genre and stylistic features as well as performance challenges.

The scientific study consists of an introduction, three chapters, and conclusions. **The first chapter** examines the history of the development of folk song arrangements. The country's pressing need to promote its own cultural heritage—both within Ukraine and on the world stage—contributed to the phenomenal spread of Ukrainian folk songs across the globe: "The Ukrainian Ministry of Culture and Arts focused its activities in the young state on choral singing as a means of political propaganda. The world, which had been deliberately misinformed about Ukraine by despotic Russia, needed to be convinced of the uniqueness of the Ukrainian people's culture. Cultural maturity should also serve as a legitimization of this country's political independence in the eyes of the world," as noted in the Vienna-based publication «Musica Divina» on August 7, 1919.

The resurgence of the genre was spurred by the "growth" of the collected ethnographic material, which researchers compiled into collections. Composers of subsequent generations regularly turned to the collections of A. Vakhnyanin, A. Yedlichka, A. Kotsipinsky, M. Lysenko, and other ethnographers as a repository of folk songs. An important milestone was the dissemination of folk songs—including the established collections—among amateur and professional choral groups. From the second half of the 19th century, the arrangement of folk songs became a regular part of compositional practice. In M. Lysenko's work, a distinctive style of choral arrangement emerged, combining the desire to preserve and promote folk polyphony with the active development of performance dramaturgy.

The development of the folk song in composers' works took place along several lines: active ethnographic research, compositional nuances, genre typology, methods of psychological interpretation of the plot, variations in the performing

ensemble, the prominence of instrumental accompaniment, melodic development, and modal-harmonic and textural techniques. An important contribution to the development of the folk song was the emergence of symphonic thinking, which manifested itself in the detailed yet holistic development of the musical image and the dynamics of the material's unfolding.

The second chapter examines O. Koshyts's role in contemporary Ukrainian musical art from two perspectives: musicology and performance. As is well known, the uniqueness of O. Koshyts lies in the breadth of his creative interests: he was a choral conductor, composer, folklorist, ethnographer, educator, music critic and essayist, memoirist, musical and social activist, and theater conductor. His undisputed reputation as a conductor, his talent as a teacher, his sincere passion for ethnographic work, and his respectful attitude toward folk songs and their arrangements continue to bring honor to O. Koshyts's name to this day.

The development of "Koshyts studies" continues to this day. The works of O. Pelensky (administrator of O. Koshyts's choir), Z. Lysko, M. Antonovych, M. Holovashchenko, N. Kalutska, L. Parkhomenko, T. Peresunko, and A. Smirnov constitute a significant part of the study of O. Koshyts's life and work. Numerous articles are devoted not only to the artist as a phenomenon but also to his body of work.

In recent years, performers have also devoted considerable attention to O. Koshyts's works. Among recent performances, it is worth noting the performance of O. Koshyts's First Liturgy in 2025 as part of the spiritual and artistic series of five liturgies titled "100 Years of the Ukrainian Liturgy." Later, thanks to an initiative by the All-Ukrainian Mykola Leontovych Choral Society, all of O. Koshyts's liturgies were performed to mark the 150th anniversary of his birth. The Academic Choir of Ukrainian Radio, conducted by Yulia Tkach, presented two extraordinary events—reconstructions of two of O. Koshyts' concerts: "Ukrainian Christmas Carols" (1915) and "Hail, Christmas" (Carnegie Hall, 1922).

O. Koshyts's body of work includes more than 1,500 arrangements of folk songs, among which are cycles of Christmas carols and New Year's songs, lyrical and humorous pieces, cantatas, and numerous ritual songs. His work preserves Lysenko's principles for arranging folk songs, with attention to dynamic nuances and detailed phrasing, polyphonic texture and the interweaving of themes, modal-harmonic development extending to impressionistic chord progressions, the contrapuntal combination of several songs into a single work, and the use of the inexhaustible riches of timbral orchestration—these are the key features of O. Koshyts's arrangements of folk songs.

The third chapter of the study is devoted to B. Lyatoshynsky's choral arrangements of folk songs and the performance characteristics of the arrangements by O. Koshyts and B. Lyatoshynsky. The culmination of his exploration of the arrangement genre was precisely the choral works, rather than those for voice and piano (for unaccompanied choir—1942, whereas for voice: 2 arrangements in 1934, 10 in 1937, 15 in 1941, and 5 in 1941). This observation underscores the evolution of B. Lyatoshynsky's thinking and the development of his own model of symphonism, which manifested itself in the arrangements through poetic qualities,

elaboration in various sections of the form, the renewal of thematic material, and the form-shaping role of polyphony.

His choral arrangements of folk songs stand out among B. Lyatoshynsky's other works for their restraint in the choice of musical means and their genre and stylistic uniformity, in which he follows the traditions established by M. Lysenko, in order to preserve the authenticity of the performance. The deliberate avoidance of an overabundance of musical texture is offset by a unique method of "expanding" the musical material—the gradual accumulation of textural, modal-harmonic, and timbral elements. The composer avoids frequent tonal shifts and excessive polyphonization of the texture (which we often encounter in P. Kozytsky's arrangements); instead, the main catalyst for the development of most of B. Lyatoshynsky's choral arrangements is symphonic thinking.

In the study of the performance aspect, it is emphasized that attention must be paid both to the specifics of the composer's thinking and dramaturgical features—which are essential for creating a cohesive sound—and to more detailed performance tasks. This involves working with the poetic text, intonation, tempo variations, and dynamics—which often serve as one of the most important drivers of a piece's development—among other elements. Furthermore, it is important to maintain close attention to voice leading, contrapuntal voices, and so on.

As a result of the analysis, it was concluded that choral arrangements of folk songs constitute a distinct layer of Ukrainian compositional creativity. The synthesis of preserving folk tradition and expressing the composer's personal style is the most essential feature of choral arrangements in the works of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky.

Practical Significance of the Work. The materials of this scholarly study can be used in courses on the history of Ukrainian music, choral literature, and musical analysis; in further research on the topic of this work; as well as in the practical work of performing musicians who interpret the works of O. Koshyts and B. Lyatoshynsky.

Keywords: *arrangement of folk songs for choir, tradition, Oleksandr Koshyts, Boris Lyatoshynsky, performance.*

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ РОБОТИ

1. Притула Б. М. Обробки українських народних пісень Олександра Кошиця та їх вплив на розвиток хорового мистецтва України // Вісник Львівського університету / Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів, 2025. Вип. 26. С. 84–90. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vas.26.2025.84–91>

2. Притула Б. М. Хорові обробки народних пісень у творчості Бориса Лятошинського: жанрово-стильовий та виконавський аспекти // Аспекти історичного музикознавства. Харків: ХНУМ ім. І. П. Котляревського, 2026. Вип. XLIII (43). С. 190–210.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АПРОБАЦІЮ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ

Кваліфікаційну наукову працю обговорено на засіданнях кафедри хорового диригування, а також історії української музики та музичної фольклористики. Матеріали дослідження викладені в доповідях на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях. Презентовано творчий мистецький проєкт на здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва.

Теми доповідей і назва творчого мистецького проєкту

1. Притула Б. М. Обробки українських народних пісень Бориса Лятошинського: виконавський аспект // Всеукраїнський круглий стіл на тему «Про стан сучасного виконавського мистецтва» (Київ, 27 жовтня 2023 р.).

2. Притула Б. М. Вітчизняні мистецькі колективи як голос української ідентичності у світі // Сьома Міжнародна науково-практична конференція «Україна. Європа. Світ. Історія та імена в культурно-мистецьких рефлексіях» (Київ, 02–04 листопада 2023 р.).

3. Притула Б. М. Геополітичні процеси у світі в контексті мистецтва. Вплив та наслідки V Міжнародна наукова конференція «ПРОБЛЕМИ МЕТОДОЛОГІЇ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА ТА КУЛЬТУРОЛОГІЇ» (Київ, 15-16 листопада 2023 р.).

4. Притула Б. М. Кшиштоф Пендерецький та його українське коріння // Тринадцята міжнародна наукова конференція «ЮВІЛЕЙНІ ТА ПАМ'ЯТНІ ДАТИ 2023 РОКУ» (Київ, 20–21 листопада 2023 р.).

5. Притула Б. М. Специфіка відбору та методи реалізації програм виступів на іноземних концертних платформах // Міжнародна науково-практична конференція «СВІТОВА КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ НОВОГО СВІТОПОРЯДКУ» (Київ, 07 грудня 2023 р.).

6. Притула Б. М. Еволюція композиторського письма у контексті камерно-інструментального виконавства: технічна та стильова новизна Всеукраїнська науково-практична онлайн-конференція «Камерно-інструментальний ансамбль у просторі та часі» (Київ, 14-15 грудня 2023 р.).

7. Притула Б. М. Інновації жанру обробки народної пісні у творчості Олександра Кошиця // Науково-практична конференція «Національна музична інтонація: від історичних витоків до сучасності» (Київ, 19-20 квітня 2024 р.).

8. Притула Б. М. Творчість українських композиторів в контексті співпраці України та ЮНЕСКО // Міжнародна науково-практична конференція «УКРАЇНА — ЮНЕСКО: 70 РОКІВ РАЗОМ» (Київ, 25 квітня 2024 р.).

9. Притула Б. М. Сучасні інтерпретаційні музичні тенденції у цирковому мистецтві // Всеукраїнський круглий стіл на тему «Сучасні тенденції у музичному мистецтві» (Київ, 26 вересня 2024 р.).

10. Притула Б. М. Жанр обробки народної пісні у творчості композиторів ХХ століття: виконавський аспект // VI Міжнародна наукова конференція «ПРОБЛЕМИ МЕТОДОЛОГІЇ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА ТА КУЛЬТУРОЛОГІЇ» (Київ, 13–14 листопада 2024 р.).

11. Притула Б. М. Жанр обробки народної пісні у творчості композиторів ХХ століття: виконавський аспект та еволюція інтерпретацій // Всеукраїнський круглий стіл на тему «Про стан сучасного виконавського мистецтва» (Київ, 19 грудня 2024 р.).

12. Притула Б. М. Обробки українських народних пісень Олександра Кошиця та їхній вплив на розвиток хорового мистецтва в Україні // XXIV Міжнародна науково-практична конференція «МОЛОДІ МУЗИКОЗНАВЦІ» у рамках VII Міжнародного науково-творчого проєкту «СУЧАСНЕ МУЗИКОЗНАВСТВО ТА ВИКОНАВСТВО: ВІД ТЕОРЕТИЧНОГО ДИСКУРСУ ДО ВИКОНАВСЬКОЇ ПРАКТИКИ» (28–30 березня 2025 р.).

13. Притула Б. М. Обробки народних пісень у творчості Бориса Лятошинського: стильовий та виконавський аспект // Восьма Міжнародна науково-практична конференція «Україна. Європа. Світ. Історія та імена в культурно-мистецьких рефлексіях» (Київ, 06–08 листопада 2025 р.).

14. Притула Б. М. Особливості композиторського стилю Олександра Кошиця та Бориса Лятошинського: засоби образотворення та інтерпретаційні підходи // Міжнародна наукова конференція «НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ ДИСКУРС ЯК ПАРАДИГМА МИСТЕЦЬКИХ ЦІННОСТЕЙ: ТРАДИЦІЇ І ДІАЛОГИ У ВИМІРАХ СУЧАСНОСТІ» в рамках четвертого міжнародного культурно-мистецького фестивалю пам'яті Героя України, Лауреата Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка академіка, композитора Мирослава Скорика (4-6 травня 2026 р.).

15. Притула Б. М. Сучасна інтерпретаторська новизна через призму виконання: засоби виразності та методи їх втілення // Всеукраїнський щорічний круглий стіл на тему «Сучасні тенденції у музичному мистецтві» (Київ, 25 травня 2026 р.).